

Ναι συνάδελφοι είμαστε μισογύνηδες

Της Αθανασίας Δέτσικα*

Το σύνολο των αναισθησιολόγων του Νοσοκομείου Σάμου, με απόφασή τους που κοινοποιήθηκε εγγράφως στη διοίκηση του νοσοκομείου, αρνούνται να χορηγούν αναισθησία σε περιπτώσεις διακοπής κύησης, εκτός αν συντρέχουν ιατρικοί λόγοι κινδύνου της ζωής ή της υγείας της εγκύου. Οι αναισθησιολόγοι επικαλούνται το άρθρο 31 του Νόμου 3418/2005 (κώδικας ιατρικής δεοντολογίας) το οποίο αναφέρει πως «ο ιατρός μπορεί να επικαλεσθεί τους κανόνες και τις αρχές της ηθικής συνείδησής του και να αρνηθεί να εφαρμόσει ή να συμπράξει στις διαδικασίες τεχνητής διακοπής της κύησης, εκτός εάν υπάρχει αναπότρεπτος κίνδυνος για τη ζωή της εγκύου ή κίνδυνος σοβαρής και διαρκούς βλάβης της υγείας της». Να σημειώσουμε ότι μέχρι πρότινος πραγματοποιούνταν διακοπές κυήσεως στο νοσοκομείο του νησιού, με τη συναίνεση της εγκύου ή των γονέων σε περιπτώσεις ανήλικης όπως εξάλλου και ο νόμος ορίζει. Το πρόβλημα γίνεται ακόμη μεγαλύτερο καθώς οι γυναίκες που αποφασίζουν να μη συνεχίσουν την εξέλιξη της εγκυμοσύνης την οποία δεν επιθυμούν, δεν θα μπορούν να το κάνουν στο μοναδικό νοσηλευτικό ίδρυμα του νησιού που είναι το νοσοκομείο Άγιος Παντελεήμονας αλλά θα πρέπει να ταξιδέψουν για αυτό στην Αθήνα.

Δεν χρειάζεται η αντιπαράθεση νόμων και άρθρων για να αποδειχτεί γιατί αυτή η πράξη είναι ανήθικη, σεξιστική, αντιεπαγγελματική και ενάντια στα σώματα των γυναικών. Δεν είμαστε δικηγόροι και δικαστές, αλλά καθώς οι αναισθησιολόγοι της Σάμου μιλούν για τον Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας του 2005 πάμε να δούμε τι άλλο υποχρεώνει αυτός ο κώδικας τους γιατρούς να κάνουν. Άρθρο 1, παράγραφος 1 στο ίδιο ΦΕΚ: Η μέριμνα για την προστασία της υγείας της γυναίκας και την εξασφάλιση περίθαλψης σε οργανωμένες νοσηλευτικές μονάδες κατά την τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης είναι υποχρέωση της πολιτείας. Άρθρο 2 του ΦΕΚ για την ιατρική ως λειτούργημα: Η άσκηση της ιατρικής είναι λειτούργημα που αποσκοπεί στη διατήρηση, βελτίωση και αποκατάσταση της σωματικής, πνευματικής και ψυχικής υγείας του ανθρώπου, καθώς και στην ανακούφισή του από τον πόνο. Άρθρο 3 για την υποχρέωση του γιατρού προς τον ασθενή: α.Ο ιατρός δεν μπορεί να αρνείται την προσφορά των υπηρεσιών του για λόγους άσχετους προς την επιστημονική του επάρκεια, εκτός εάν συντρέχει ειδικός λόγος, που να καθιστά αντικειμενικά αδύνατη την προσφορά των υπηρεσιών του. β.Ο ιατρός μπορεί να διακόψει την παροχή των υπηρεσιών, που ήδη προσφέρει στον ασθενή του, για λόγους επιστημονικούς ή προσωπικούς και εφόσον δεν τίθεται σε άμεσο κίνδυνο η υγεία ή η ζωή του τελευταίου. Στην περίπτωση αυτή, οφείλει, εφόσον του ζητηθεί, να υποδείξει άλλο συνάδελφό του για την αναπλήρωσή του. Είμαι σίγουρη ότι οι αναισθησιολόγοι της Σάμου συμβουλευτήκαν τους δικηγόρους τους και γνωρίζουν αρκετά καλύτερα την νομοθεσία. Ωστόσο, στον πυρήνα κάθε ιατρικής πράξης παραμένουν όχι οι νόμοι και τα δικαστήρια αλλά οι αρχές της βιοηθικής που ορίζουν πως ο κάθε ασθενής έχει το δικαίωμα πρόσβασης στην υγεία και αυτοδιάθεσης του σώματος του.

Καθιστώντας αδύνατο στις γυναίκες της Σάμου να προχωρήσουν σε άμβλωση αν το επιθυμούν, εκτός και αν συντρέχει ιατρικός λόγος ή επείγουσα κατάσταση, τις αναγκάζουν να φύγουν εκτός νησιού άρα τους στερούν το δικαίωμα πρόσβασης στην υγεία. Ταυτόχρονα, τους στερούν το δικαίωμα της αυτονομίας τους ενώ αρνούμενοι την άμβλωση σε δημόσιο νοσοκομείο η υγεία της γυναίκας παύει να είναι υποχρέωση της πολιτείας. Όποια έχει τα χρήματα και το ψυχικό σθένος πρέπει να αναζητήσει(!) γυναικολόγο και αναισθησιολόγο στην Αθήνα που δέχεται να κάνει εκτρώσεις σε δημόσιο νοσοκομείο, και...ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ.

Το φαινόμενο άρνησης των αμβλώσεων εκ μέρους των γιατρών δεν είναι σπάνιο. Σε πολλά νοσοκομεία οι γυναικολόγοι αρνούνται να συμμετέχουν σε τεχνητές διακοπές κύησης επικαλούμενοι το ίδιο άρθρο του κώδικα και τις ηθικές τους αξίες. Είναι κρυφό μυστικό ότι θα αρνηθούν και οι γυναίκες θα καταλήξουν σε κάποια ιδιωτική κλινική, όπου (sic!) υποχρεούται αν υπάρξουν επιπλοκές να τις στείλει σε νοσοκομείο με δυνατότητα αντιμετώπισης των επιπλοκών της άμβλωσης με το κατάλληλο προσωπικό και υποδομές, δηλαδή το ίδιο δημόσιο νοσοκομείο που τις έδιωξε! Όλες οι αιτιάσεις, λοιπόν, αναιρούνται σε περίπτωση επείγοντος περιστατικού που αποδεικνύει πόσο υποκριτική και σεξιστική είναι αυτή τους η στάση. Το πρόβλημα δεν είναι η άμβλωση όταν δεν υπάρχει άλλη επιλογή, αλλά όταν είναι επιλογή των γυναικών!

Τι σημαίνουν όλοι αυτά τα άρθρα και οι νόμοι λοιπόν;

Το δικαίωμα στην άμβλωση και την αυτοδιάθεση των σωμάτων μας είναι ίσως η μεγαλύτερη νίκη του φεμινιστικού κινήματος στον 20ο αιώνα, ένα δικαίωμα που δεν έχουμε καμία διάθεση να χάσουμε. Όλα αυτά τα παραθυράκια του νόμου που επιτρέπουν στους επαγγελματίες υγείας να μας αρνούνται αμβλώσεις όταν είναι δικιά μας επιλογή, αντικατοπτρίζουν την σύγκρουση και μας θυμίζουν ότι το φεμινιστικό κίνημα έχει να παλέψει ακόμα για πολλές νίκες έως ότου το δικαίωμα αυτό να είναι καθολικό και αναφαίρετο. Ο παραλογισμός, η υποκρισία και η θρασύτητα, δεν αποτελούν προνόμιο των Ελλήνων γιατρών και του Ελληνικού κράτους. Σε πολλές χώρες του κόσμου, η άμβλωση είναι εντελώς παράνομη ακόμα και αν συντρέχει ιατρικός λόγος ή είναι αποτέλεσμα βιασμού. Δεν είναι η εξαίρεση, λοιπόν, αλλά ο κανόνας καθώς πρόκειται για χαρακτηριστικά νεοσυντηρητικών, ακροδεξιών σταυροφόρων της "ηθικής και θρησκείας" και των απανταχού μισογύνηδων μαχητών κατά του δικαιώματος στην άμβλωση σε όλο τον κόσμο.

Η απάντηση

Από το σκοτάδι που απλώνεται στη χώρα, με εγκληματίες νεοναζί να κυκλοφορούν αμέριμνοι, το 4ο μνημόνιο να ψηφίζεται αύριο, τις απελάσεις προσφύγων, τα εργατικά δικαιώματα να χάνονται το ένα μετά το άλλο, δεν θα μπορούσε να λείπει η επίθεση στα δικαιώματα των γυναικών. Η μάχη ενάντια στο σκοτάδι περιλαμβάνει και την μάχη ενάντια στο σεξισμό και την πατριαρχία. Οι γυναίκες στη Πολωνία περίπου ένα χρόνο πριν τα κατάφεραν να ακυρώσουν το άθλιο νομοσχέδιο για την απαγόρευση όλων των αμβλώσεων. Ίσως έφτασε η ώρα και το δικό μας φεμινιστικό κίνημα να επιτεθεί στο νόμο περί αμβλώσεων.

* Η Αθανασία Δέτσικα είναι φοιτήτρια της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων